

Moji milí,

nemusím vám popisovat, co prožíváte. Víte to sami nejlépe. Každý z nás tuší či ví, proč to prožívá. Je zde navíc i něco společného. Právě to, že tyto stavy, toto umírání starého, tento přerod, prožíváme všichni. Píši níže názory, které jsem převzal od učenců, kterým důvěřuji. Ale i tak se informace v článku odvíjejí od mého systému přesvědčení. Pokud vás tento úvod neodradil, pojďme se podívat blíže na to, co s námi všemi hýbe. Beztak něco jiného k dispozici, než jsou naše subjektivita – či chcete-li vnitřní vedení - nemáme k dispozici. A pak asi ještě názory lidí, kterým důvěřujeme.

URYCHLOVÁNÍ A ZPOMALOVÁNÍ

Na subjektivní úrovni, se děje proces urychlování veškerých vnitřních procesů. Procesů souvisejících s poznáváním a prožíváním. Je to nádherné, místy euforické. A zároveň probíhá také děj protisměrný. Proces zpomalování až zastavování vnitřního času.

Urychlení i zpomalení se týkají každé něčeho trochu jiného.

Urychlují se veškeré procesy, jak bylo řečeno, vnitřní i vnější. Avšak zpomaluje se náš vnitřní čas, nakolik dáváme pozornost sami sobě.

Narůstající vědomí přináší větší citlivost.

Větší citlivost zvyšuje naši schopnost prožívat situace a rozumět jim. A ve finále si uvědomovat sami sebe. Je to jednoduché, čím více toho sami se sebou prožijeme,

čím více procesů proběhne v naší duši, tím více se rozšiřuje a tím i zpomaluje náš vnitřní svět.

Prožíváme boha. A bůh v nás prožívá sebe.

CALLEMAN

O procesu urychlování píše nejlépe **Carl Johan Calleman**, švédský biolog. O zpomalování píše nepřímou, ale přeci,

Tolle

Eckhart

, ve

svém Moci přítomného okamžiku. Souvisí proces urychlování s mayským kalendářem? Ano.

Souvisí zpomalování času také s

[mayským kalendářem](#)

?

Také ano. Mayská periodizace dějin pracuje se stále kratšími časovými úseky.

Výsledkem má být tzv. konec času

Který si umístujeme do letošního prosince. Asi nejsem jediný, kdo je zvědavý, jak tento proces projevíme sami na sobě, na své vnitřní úrovni.

Konec času může znamenat

nikoliv, že vyhodíme hodinky. Ale že

minulost i budoucnost pro nás ztratí jakýkoliv smysl.

Ostatně už nyní se pokoušíme zapomenout to, co jsme se pracně učili. Vidíme, že už to nepotřebujeme a že nám to překáží. Asi to ještě nevidíme všichni, ale to na věci nic nemění. Odpoutáváme se od očekávání, protože ta očekávání se neplní, vycházejí zcela jinak. a pro nás se Do vnější úrovně procesy doběhnou časem také.

Calleman popisuje dále proces, kdy autorita a vliv přecházejí postupně ale přece z rukou mužů do rukou žen. Moc a síla přecházejí ze západního světa na Východ. (Světovou rezervní měnou se dříve nebo později stane

čínský jüan

A může nás těšit, že střední Evropa leží na pomezí obou světů, východního i západního.) Tyto procesy se pro naše bližší stanou viditelné teprve až dosáhnou na úroveň důsledků.

ASTROLOGICKÝ KOMENTÁŘ

Na úrovni objektivní je velmi málo toho, čeho bychom se astrologicky (i neastrologicky :-)) stran roku 2012 a procesu transformace mohli takzvaně chytit. Ony probíhající děje, které máme na mysli, s astrologií souvisejí příliš málo, protože astrologie je založená primárně na dění uvnitř sluneční soustavy. Dejme tomu, že dva těžké kalibry sluneční soustavy, Uran a Pluto, se přemístily do zásadních a produktivních sektorů, do Berana (2010-2018) a do Kozoroha (2008-2024). Jsou to mocné konstelace, naznačující dobu novou, výkonnou a tvrdou. Ale v žádném případě se těmito konstelacemi nedá vysvětlit onen růst vědomí. Tyto vstupy Uranu a Pluta, stejně jako jejich devadesáti stupňová vzdálená vzdálenost (2012-2015), ukazují na možnost války. **Ale válka se přitom nekoná a asi ani konat nebude. Různé signály ukazují, že**

nositelé moci by

válkou o zbývající zbytky moci definitivně přišli.

Víte, ono nemusí všechno probíhat podle precedensů minulosti.

Naše planeta, naše vlastní Země, přebírá vládu nad situací.

TO PODSTATNÉ JE JINDE

To podstatné se odehrává o jeden stupeň nad úrovní sluneční soustavy. Zvěsti o tzv. nulovém pásmu, které létaly po mailech v uplynulých měsících, jsou jen znásilněným názvoslovím, popisujícím průchod naší sluneční soustavy přes tzv. galaktický rovník. Naše Slunce a spol. jsou součástí galaxie,

galaxie má svůj střed nejenom ve formě galaktického středu,

má svůj střed také ve formě horizontálního průřezu.

A tímto horizontálním průřezem, zvaný galaktický rovník jsme však už prošli.

(Apropos, který kretén vymyslel ten pojem „nulový bod“, vzbuzující v lidech zbytečně strach?) Háček však spočívá v tom, že podle vyjádření astronomů z US Navy a Královské astronomické společnosti, přešla

naše sluneční soustava přes galaktický rovník již v roce 1998.

Říká to nepokrytě i hlavní propagátor 2012 tematiky,

[John Major Jenkins](#),

odvolává se na belgického astronoma Jeana Meeuse, který tuto událost spojuje s květnem 1998.

TADY TO JE: FOTONY

A tady se nejspíš skrývá skutečná pointa celého vyprávění. Přechod přes galaktický rovník, který sluneční soustava absolvuje jednou za 26 tisíc let,

s sebou nese

[vystavení vyšší úrovni radiace](#)

, které se říká fotonového záření.

Proud fotonů tryská a září ze středu naší galaxie. Pokud naše galaxie obsahuje minimálně sto milionů Sluncí, může jich být klidně dvacet procent soustředěno v blízkosti galaktického středu.

(Upřesněte mne případně, prosím.) A průlet galaktickým rovníkem pak znamená pro naši sluneční soustavu a ergo i naši planetu

ozáření, které má na naši sluneční soustavu i každého z nás pravděpodobný vývojový účinek, pro nás nedomyšlitelných parametrů.

Pásmem galaktického rovníku jsme tedy již prošli, a měřeno letošním rokem, procházíme tímto pásmem posledních 28 let. (Vstup 1984 - střed 1998 - výstup 2012.) Nemusíte této zprávě věřit, z Kalifornie jsou však hlášeny první pozorování, na které jsme s touhou čekali. Děti, které mají ve svých řetězcích

[DNA](#)

přítomné ještě

[třetí vlákno](#)

. Jsou z letošního roku podána i svědectví o dětech, které dokáží pohybovat s předměty bez doteku, tedy silou své mysli. Skutečnost se jeví být mocnější, než momentální limity našich představ.

Jsme bohové a vždycky jsme jimi byli. Jak říká Jeshua ben Joseph. Pouze si to po bůhvíjak dlouhé době dovolujeme přiznat.

TRES DÍAS DE LA OSCURIDAD

Domnívám se, že hoaxové informace o konci světa, o třech dnech temnoty, výpadcích elektriny a podobné zvěsti pouze testují náš strach. Strach je něco, co s námi už nemá putovat dále. Strach odkládáme na

zápraží nového věku, jako to, co si nezaslouží být neseno dále do budoucnosti.

Pokud na strachové informace reagujeme, ba co víc, už to, že je čteme, může být známkou toho, že strach je v nás usazen a chce se projevit.

Stát se vědomým, jako jedna z prozatímních částí sebe sama. Aby mohl být uchopen, pojmenován a transformován ve svůj opak: důvěru v život a pocit bezpečí. Vyplývající z jednoty s přírodou, vesmírem a bohem. Lidé, kteří informace obsahující strach šíří - a možná k nim

nevědomě patřím i já - prokazují společnosti důležitou službu: někudy se strach vyprovokovat a ukázat musí. Stejnou službu nám poskytují i složky tzv. Nového světového pořádku (loutkáři a jejich média), které v nás záměrně živí představy strachu a destrukce. (Zapněte si telku, pokud netušíte, o čem mluvím.)

A pro úplnost: tři dny temnoty sice nemají žádné opodstatnění na úrovni nám známé fyziky.

Z druhé strany přiznávám, že naše fyzika různé aspekty chování hmoty teprve objeví a [různé procesy ve sluneční soustavě zatím jen vystrkují růžky.](#)

Vědí to eskymáci, nevědí to akademici. To nevadí.

ŠPATNÉ SVĚDOMÍ

Tři dny temnoty jsou představou, která vyplavuje na povrch naši nevědomou potřebu trestu. Špatné svědomí společnosti za naše chování se k planetě, k přírodě a v posledku i k nám samým. (Ale ruku na srdce: skutečně se chcete potrestat? Vaše duše touží po trestu? To stěží.) Popřípadě se tato představa zakusuje do našich individuálních svědomí. A v této souvislosti si řekněme, že nic takového jako čisté svědomí neexistuje. **Idea viny je od začátku koncipována tak, aby svědomí čisté být nemohlo. A dokud existuje koncept viny, tedy dokud jsme lapeni v představách původních náboženství, iluze viny a zhmotňování špatného svědomí nás jen tak neopustí**

PŘEROD

Domnívám se, že z hlediska vědomí stojíme na vrcholu určité dosavadní vývojové fáze. Po které však může následovat cosi, jako rychlý přerod do následující diametrálně odlišné úrovně uspořádání všeho. Věda, technika, medicína, školství, uspořádání politického systému, to všechno se nachází před proměnou tak zásadní, že si ji nikdo z nás v této chvíli ještě neumí představit. Zda-li je to proveditelné s naší společností jako celkem, nevím. Možnost rozdělení lidstva a existence do energetických hladin je jistě mnohem ostřejší představa, než nějaké tři dny tmy, ale sám pro sebe tuto možnost pokládám jako možnou.

OHLEDUPLNÝ VZTAH K SOBĚ A PLANETĚ

Vážení, nepotřebujeme už, dokonce ani pro náš vývoj, žádné pohromy, žádné kataklyzma, žádné války. Dost na tom, že nás jakožto celé lidstvo stále více kosí **rakovina**, která se stala novodobým morem. Spojená s kolosálním byznisem nefunkční chemoterapeutické a radioterapeutické léčby. Vůle růst za každou cenu na hmotné úrovni, nespokojení se se sebou, nepřijetí situace, která je, to samo o sobě pravděpodobně stačí k jejímu počátku. K rakovině však pravděpodobně stačí i to, co jíme, dlouhodobé překyselení organismu. Způsobované i tím, [že ovoce a zelenina neobsahují vitamíny,](#)

co obsahovaly dříve. Překyselení organismu je jedna z podmínek, která zakládá vážná rizika.

Stravujme se proto důsledněji

[zásaditými potravinami](#)

. Ale proč o tom píšu. Protože

ustát energetický přerod, který se děje v nás a kolem nás, od nás vyžaduje, abychom každý u sebe sama energeticky napomáhal svému tělu, adaptovat se na nové, vyšší frekvence.

Méně jídla, více pohybu,

když to zjednoduším. Méně přemýšlení o tom, co s námi vůbec nesouvisí. A více uvnitřování, které nám jediné dovoluje nacházet sebe sama. Včetně takových kroků, jako je zbavování se starých předmětů, starého oblečení a nábytku. Smýšlení o druhých v dobrém. Opouštění toho, co je spjaté s naší minulostí a upravení svého prostředí na naši současnou energetickou úroveň. Která tolik

souvisí s láskou a pravdou, řečeno slovy jednoho z bývalých náčelníků našeho kmene.

SHRNUTÍ

Moji milí, když to shrnu, rok 2012 se zdá být vrcholem určitého přerodu. Tento přerod je pro naše hlavičky spojen s velkou náročností a nejistotou, co je před námi. Rok 2012 vytahuje na povrch téma strachu ze smrti a z konce civilizace. A tím se nám chce zvědomit i naše nesmrtelnost, důvěra v bytí a v trvání, důvěra ve vesmír a boží řád, důvěra v motiv existence, jímž je láska k živému. Na úrovni našich profesí a vztahů čelíme všemu, co se přežilo a nedává nám smysl. Mnozí z nás trpíme pocitem, že umíráme. Kvůli našim emocím, kvůli našim vztahům, kvůli tomu, že nové situace nevydýcháváme.

Ve skutečnosti v nás umírají staré formy vědomí, zahnížděné však i v našem těle. V naší opuštěnosti poznáváme opravdovou lásku.

Učíme se dávat skoro všemu nový smysl, vodítkem je nám však již pouze intuice a láska k sobě, coby součásti boha. Všechny staré programy se rozpouštějí. Vítejte. Milování.

Zdroj: <http://baudysjr.blog.respekt.ihned.cz/c1-58852840-2012-popis-procesu>